

fra 14,000 til 16,000; det vil blot sige, at Kredsen skulde indbefatte et større Antal Vælgere. Men man kunde ogsaa tænke sig, at det stete paa en anden Maade, og den var at foretrække, nemlig den, at man fastsatte Antallet af Folketingsmænd en Gang for alle og saa kom med en Fordelingslov for visse Perioder, f. Eks. for 10 Aar eller lignende. Hvis man kunde enes om noget saadant, vilde jeg anse det for heldigt, og det staar tydeligt og klart at læse i Motiverne til Forslaget af 1890. Det er kun den Tro, som Regeringen havde, at det ikke vilde lykkes at faa Spørgsmaalet løst paa den Maade, som bragte Regeringen til dette Forslag. Og saa kom selvfølgelig dette Spørgsmaal op: Hvad skal der gøres, hvilken Vej skal man gaa? Den anden Vej, der har været talt om at gaa, og som ogsaa er forsøgt, som et æret Medlem nævnte, var Afhjælpningen af de væsentligste Mangler, en Afhjælpning, som i alt Fald en tidligere Minister har betegnet saaledes, at man skulde dele en Kreds, naar den havde faaet over det dobbelte Antal Indbyggere af, hvad den ifølge Grundloven skulde have, altsaa naar den havde 32,000 i Stedet for 16,000. Det vilde føre til meget bethdelige Udvidelser i Kjøbenhavn og Frederiksberg, i Kjøbenhavns Amt, i Aarhus og Odense; jeg tror ikke, det vilde ramme andre Steder, og det vilde være et ganske bethdeligt Antal Kredse, der paa den Maade blev føjet til, uden at man behøvede over hele Landet at foretage en Omfordeling af Kredsene. Jeg vilde ogsaa anse en saadan Løsning for heldig, og det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at et Forslag i den Retning er fremsat af Regeringen flere Gange, og jeg har fremsat det for flere Aar siden i Folketinget, men det blev ganske kort afvist i Folketinget med den Motivering, at det var en Omgaaen af Grundloven, hvilket jeg ingenlunde erkender. Det vilde dog, finder jeg, være en Udvej, men kan man ikke enes derom, saa falder man jo let tilbage til Spørgsmaalet: Hvad er muligt, hvad kan gøres, og hvad kan kræves? Saa ser man efter i Grundlovens § 16, og skal den saa opfyldes bogstavelig, forekommer det mig, at der ikke er nogen anden Vej at gaa end den, man her er gaaet, og det er ogsaa fra forskellige ærede Medlemmers Side erkendt, at Forslaget er praktisk til-dannet, og i det hele og store med det Synspunkt for Øje, at komme til en Inddeling i Henhold til det givne Grundlag: 16,000 paa en Kreds. At Forslaget imidlertid i alle Enkeltheder skulde ramme det rette i Kjøbenhavn og andetsteds, er ikke at vente, og det følger jo af sig selv, at ærede Medlemmer,

som ere nøjere kendte med de specielle Forhold, altid have Ønsker, som de ville se at faa opfyldte. Der er ogsaa nævnt Bævsø og Kredse i Hjørring Amt, og mulig Dan-nelse af en Kreds, hvor Fiskerne ere det overvejende Antal af Vælgere. Den Slags Ting kan imidlertid komme til Overvejelse, og det har jeg ikke det allermindste at erindre imod; men det følger af sig selv, at den Slags Enkeltheder vil det ikke være rigtigt at tage Standpunkt overfor, før der foreligger nærmere formulerede Ønsker og Forslag.

Uagtet en æret Taler (Andersen) stillede i Spidsen, at han nok kunde tage mod Lov-forslaget, var der dog saa mange Ønsker fra et vedkommende Medlem: Forandring fra 30 Aar til 25 Aar, relativt Flertals Af-staffelse, hemmelig Afstemnings Indførelse. Han kunde dog give Afstald paa det, naar han straks kunde faa dette Lovforslag gennemført. Men det er dog klart, at det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at naar man rejser alle disse Spørgsmaal, ere de rejsste, og komme ganske sikkert under Overvejelse, og derfor tror jeg, at naar det ærede Medlem ikke vil have dem frem, er det langt bedre slet ikke at rejse dem.

Der er andre ærede Medlemmer, der have rejst Spørgsmaalet paa andre Maader, f. Eks. det 4de Medlem for 7de Kredsen (Madsen-Mjygdal), der forstaar Grundlovens Bestemmelse paa en ganske anden Maade. Det ærede Medlem siger, at det grundlovs-stridige ligger i, at der ikke over hele Landet, taget som Helhed, er en Repræsentant for hver 16,000 Indbyggere. Saadan vil det ærede Medlem have det; men Fordelingen er det ærede Medlem ligegyldig. Det vil jeg dog sige, at den er ham aldeles ikke ligegyldig. Det ærede Medlem vil i Købstæderne have Valgkredse med over 16,000 Indbyggere, men i Gæne, hvor Befolkningen er mere spredt, skulle Kredsene være langt under dette Tal; altsaa det ærede Medlem vil have et Antal Folketingsmænd for hele Landet svarende som 1 til 16,000; det ærede Medlem vil forbeholde sig at fordele dem efter sit Øn. Tallene skulle inden for de enkelte Kredse være meget forskellige; det er nok for det ærede Medlem. Det ærede Medlem's Fortolkning gaar ud paa, at naar der staar 1: 16,000, skal det fortaas saaledes, at det er det totale Tal af Repræsentanter, det kommer an paa; hvorledes Fordelingen bliver inden for de enkelte Kredse, er mere ligegyldigt. Vil man fastholde det Standpunkt, er det langt mere ligegyldigt, hvor stort Tallet er i de forskellige Kredse, og fra det ærede Medlem's Synspunkt er Tran-